

Listopad v jirčansko – psárském lese Bukovnice

Nikdo asi nepochybuje o tom, že podzimní měsíce jsou ideální doba k návštěvě lesa a obzvlášť takového, kde převládají buky, duby, břízky a další listnáče. Ty doslova hýří všemi barvami. Do jednoho takového barevného lesa se v druhém listopadovém týdnu přijela podívat i turistická parta z pražské „jedničky“. Les se jmenuje **Bukovnice** a je to vůbec první les od hranic Prahy směrem na Benešov. Pražský autobus nás přískoky a popojížděním v koloně nakonec v pořádku dopravil k jirčanské vodárně necelých dvě stě metrů od lesa.

Vrhnout se hned do lesa by ale byla trochu škoda. Těsně před ním se totiž objevilo něco, co tady při naší poslední návštěvě před několika lety nebylo. Na zanedbaných pozemcích několika majitelů svítí novotou domov jesenických seniorů spolu s mateřskou školkou. Celý areál je hotový, pouze se dokončuje dovybavení jednotlivých bytů nábytkem a první klienti se mohou nastěhovat. Mateřská školka v přilehlém architektonicky zajímavém dřevěném objektu byla již dnes plná dětí.

Zřejmě provizorní název je zatím „**Domov s pečovatelskými byty Jesenice**“.

Celý komplex je bezbariérový a kromě 15 jednopokojových a 9 dvoupokojových bytů má ordinaci praktického lékaře, společenské prostory pro návštěvy a ve svém středu zahradu k odpočinku. Možná to trochu vypadá, že se chceme v předstihu nastěhovat. Je to ale jinak zatím nám stačí si to prohlédnout.

Nový areál pro seniory a místní děti jsme obešli a uličkou pod mateřskou školkou s hezkým a přilehavým názvem Houbová míříme do lesa. Ten po ničivých kůrovcových a větrných kalamitách prochází již mnoho let obnovou, především změnou lesních kultur. Je to na první pohled vidět.

Jsme v lese a hned na jeho pokraji je jasné, že tu nebudeme sami. Ti co to tady rozryli jako kanci, jsou doopravdy kanci. Naštěstí jsou kdesi zalezlí a během naší procházky jsme je neviděli. Někde je jejich usilovná pracovitost hodně vidět, jinde jsou jejich stopy vysoko zapadané listím.

Jen jsme vešli do lesa tak se nad námi objevila modrá obloha a vyšlo sluníčko, hned je veseleji.

U včelaře. Málokdo by čekal včelaře uprostřed lesa, žádné oplocení žádný hlídač, jen tak na divoko. Nádherné prosluněné místo, jen je potřeba sehnout hlavu, opustit pěšinu a prolézt trochu hustším lesem.

Víc než patnáct let tady včelaři tenhle nadšenec. Všechno potřebné včelařské nářadí při ruce. Zazimované ošetřené úly, žádný nepořádek a kupodivu prý ani vandalové nebo zloději jej zatím neobjevili.

Naše vycházka míří po lesních cestách napřed jižním směrem a postupně obloukem se stáčí k jihozápadu. Držíme se vrcholu Bukovnice jinak také Bukoviny nebo její vrstevnice v nadmořské výšce 400 metrů. Zkrátka je tu „čerstvěji“ než v pražském centru. Praha má průměrnou nadmořskou výšku jen 190 metrů, přece jenom je to rozdíl.

„**Usilovný pochod**“ nás přivádí na vyhlídku přes hluboké údolí se Sulickým potokem. Protější svah se jmenuje **Vápenka** a nad ním porostlý smíšeným lesem je **Holý kopec**.

Prosluněným lesem pokračujeme stále jihozápadním směrem, přesto se holkám fotografkám daří doslova na cestě zachytit téměř zázraky přírody. Připomeňme si datum, píše se 8. listopad!!!

Lesní cesta se začíná svažovat a v dálce mezi stromy začínají prosvítat první psárská stavení.

Obec Psáry je cílem naší dnešní procházky podzimním lesem. Na svažující se lesní cestu navazuje prudký téměř kilometrový sestup úvozovou cestou podle rekreačních chat, rodinných domků a vilek. Nic významně zajímavého. Je tady ale něco co se přehlédnout nedá. Na čelním místě na návsi je **Pekárna Laguna**. No a co, můžete říct, pekáren je u nás spousta. Tahle má ale svůj příběh právě přes svůj název „Laguna“.

Domov Laguna je významnou součástí Psár. Je to pobytové zařízení osob s mentální retardací různého stupně. Domov je vlastně takové malé město ve městě. Před více než deseti lety jsme měli možnost se o tom přesvědčit při jeho prohlídce. Je tady vše co klienti dětmi počínaje a dospělými konče potřebují. Zvláštní škola je spádovou pro celý region, jsou tady dílny, cvičná kuchyně, tělocvična, rehabilitační bazén a hlavně k tomu všemu ochotný a vyškolený personál.

Pekárna Laguna je toho všeho součástí. Pracují v ní osoby s postižením i bez. Jde především o pracovní návyky ale také velmi důležité sociální kontakty. Pekárna za léta své činnosti získala výbornou pověst. Chceme se o tom také přesvědčit, on to není jen nějaký obchod, co vám podají rohlík nebo chleba přes pult a jsou rádi, že vypadnete. Naopak, je to pěkná kavárna a rádi si s vámi i popovídají nebo se s vámi vyfotí.

Na psárské návsi je ještě pomník zdejších občanů, obětí druhé světové války s neobyčejně krutým příběhem a proti němu pěkně opravená zvonička snad neznámého autora z 19. století. V pekárně jsme dobrou hodinku poseděli, ochutnali bramboráky, koláče, skutečné škvarkové placky, dali si kavčo, popovídali a vyfotili s milou obsluhou a ještě něco nakoupili domů. Pojedete li okolo zastavte se, pomůžete dobré věci.

V Jirčanech a Psárech 8.11. 2024. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek.

Skvělé fotky pořídily Jiřina Žipková a Hana Mašková